

ки, міжкластерних зв'язей і міжнародного впливання. Рассмотрен потенциал информационно-коммуникационных и зеленых технологий в контексте инновационного развития.

Ключевые слова: стратегия, инновационные приоритеты, межотраслевой трансфер технологий, синергия, стратегическое управление.

THE STRATEGIC ASPECTS OF AN INNOVATION PRIORITIES SYNERGY ENSURING

V. Omelyanenko, PhD, Sumy State University

Abstract. The article deals with the analysis of the theoretical aspects of innovation development priorities determining and their synergy ensuring based on the intersectoral linkages. Management of innovation system is proposed to be considered from the point of view of the development and synergy laws. On the example of the agricultural sector, the main aspects of industrial innovation security were considered and the intersectoral innovation linkages role is considered. The main problems of innovation development of Ukraine, which are based on the interindustry interactions, are analyzed. The role of the intersectoral technologies transfer as a tool of the innovation development priorities implementing has been defined. A scheme for innovation priorities substantiating based on the system analysis of economy needs, intercluster linkages and international impact is proposed. The capacity of the IT and green technologies in the context of innovation development is considered. It was concluded, that the efforts should be directed on the strengthening of interdependence and synergy of the components of the national innovation system through the use of complex tools of horizontal coordination and resource support optimization.

Keywords: strategy, innovation priorities, intersectoral technology transfer, synergy, strategic management.

Стаття надійшла до редакції 31.03.2017

УДК 330.8, 338.2

Смолін Ігор Валентинович*
Дрінь Олег Ярославович**

АНАЛІТИЧНА ПАРАМЕТРИЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ПРОДУКЦІЙНО-ВИРОБНИЧОМУ РИНКУ

Анотація. Представлено авторське бачення суті стратегічної конкурентоспроможності підприємства та визначено ознаки її прояву. Доведено необхідність часової конкретизації стратегічної конкурентоспроможності суб'єкту ринку на основі з'ясування тривалості стратегічного періоду. Обґрунтовано

* **Ігор Валентинович Смолін** – доктор економічних наук, професор кафедри стратегії підприємств, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» ismolin1980@gmail.com

** **Олег Ярославович Дрінь** – кандидат економічних наук, генеральний директор ТОВ «Ейч Ті Україна»

методичні підходи до визначення тривалості стратегічного періоду в досліджуваній сфері діяльності.

Запропоновано систему оціночних показників стратегічної конкурентоспроможності підприємства на продукційно-виробничому ринку, що поєднує статичні та динамічні характеристики його конкурентного положення. Розроблено методику оцінювання стратегічної конкурентоспроможності, що ґрунтується на інтегральному та матричному підходах. За умови обмеження інформаційної розрахункової бази, представлено альтернативний показник оцінювання стратегічної конкурентоспроможності, отриманий на основі параметризації поняття конкурентного досвіду підприємства.

Ключові слова: стратегічна конкурентоспроможність, стратегічний період, показники конкурентоспроможності.

Вступ. У наукових публікаціях останнього часу стало використовуватись поняття стратегічної конкурентоспроможності, яке набуло синонімічного характеру з розумінням перспективності, передбачуваності успішної діяльності підприємства у майбутньому. Такий підхід суттєво спрощує його смислове наповнення і заважає бачити в стратегічній конкурентоспроможності об'єкт аналітичної уваги. Крім того, відсутність обґрунтованого трактування ознак стратегічної конкурентоспроможності унеможливило оцінювання її рівня у кількісних характеристиках.

З прикладних позицій параметричний аналіз стану та динаміки стратегічної конкурентоспроможності підприємства є не лише необхідною передумовою формування його ефективної конкурентної стратегії. Результати моніторингу показників стратегічної конкурентоспроможності мають надати відповіді на ряд питань: наскільки вектор руху підприємства відповідає визначеним стратегічним цілям, чи сприяє діюча конкурентна політика закладенню підвалин довготривалого існування підприємства на даному ринку, які зміни слід внести в поточну діяльність підприємства задля ефективної реалізації наявного потенціалу в стратегічній перспективі.

Особливої значимості оцінювання та аналіз стратегічної конкурентоспроможності набуває на продукційно-виробничому ринку – основному генеричному ринку діяльності підприємства. Зрозуміло, що забезпечення конкурентоспроможності на інвестиційному та рекрутинговому ринках, які також відносяться до базових ринків діяльності підприємства, є неодмінною умовою його існування у стратегічній перспективі. Але досягнення і реалізація конкурентних можливостей на ринку готової продукції відображає суспільне визнання доцільності діяльності даного підприємства, що слугує основною передумовою його подальшого існування і активного стратегічного розвитку.

Постановка завдання. Завданням даного дослідження є визначення теоретичних передумов і прикладних методичних підходів до кількісного оцінювання рівня стратегічної конкурентоспроможності підприємства. Це надасть можливість здійснення аналітичного дослідження стану та динаміки стратегічної перспективи збереження і розвитку конкурентоспроможності підприємства на цільовому ринку.

Результати. В існуючих нечисленних дослідженнях стратегічної конкурентоспроможності підприємств робиться наголос на потенціалі конкурентоспро-

можності як головній ознаці її стратегічного формату [6, с. 34]. При цьому правильно зазначається змістовна близькість стратегічної конкурентоспроможності із загальним розумінням конкурентоспроможності підприємства, що виявляється на конкретному ринку.

Обґрунтованою вбачається і позиція дослідників щодо розмежування понять стратегічної конкурентоспроможності як економічної категорії і об'єкта управління [5, с. 58]. Але здебільшого суть останньої зводиться до спрощеної перспективної часової характеристики без необхідної конкретизації її параметрів і меж ринку реалізації конкурентних можливостей.

Змістовне наповнення тих чи тих тверджень щодо суті стратегічної конкурентоспроможності буде зрозумілим лише на основі вивчення методів її кількісного оцінювання. Проте в науковій літературі вони майже не представлені, а деякі спроби інтегральної оцінки з використанням випадково обраних показників – не заслуговують на увагу. Виключення складає спроба розрахунку стратегічної конкурентоспроможності класиком стратегічного менеджменту І. Ансоффом [1, с. 93—102]. Він запропонував використати, як основний вимір майбутнього положення організації в конкурентному середовищі, відношення між очікуваною рентабельністю її діяльності в певній стратегічній зоні господарювання і оптимальним рівнем можливої рентабельності, враховуючи здійснені стратегічні капіталовкладення:

- вкладення у потужності (вартість будов і споруд, витрати на збутові мережі, маркетинг, наукові і дослідницько-конструкторські роботи);
- вкладення у стратегію (витрати на стратегічне планування, обстеження ринків, розробку і впровадження у виробництво нової продукції);
- вкладення у потенціал організації (приймання на роботу і навчання персоналу, придбання технологій, витрати на створення функціональних служб).

Даний підхід може бути з успіхом використаний при оцінюванні варіантів стратегічного розвитку підприємства, що передбачають значні капіталовкладення. Але навряд чи він може бути задіяним при розрахунку конкурентоспроможності, оскільки не передбачає порівнянність з результатами конкурентної діяльності основних суперників, що є основним принципом кількісного виміру конкурентоспроможності підприємства.

Оцінювання рівня стратегічної конкурентоспроможності, що передбачає визначення основних оціночних характеристик з відповідним вибором показників і методів розрахунку, має ґрунтуватись на усвідомленні сутнісних ознак і форм прояву перспективи стратегічного розвитку підприємства. Ми виходимо з визначених раніше положень [4, с. 126—132], що стратегічна конкурентоспроможність має перспективний, потенційний і, як правило, довготривалий характер.

Перспективний і потенційний характер стратегічної конкурентоспроможності відображає здатність підприємства до конкуренції за рахунок конкурентних переваг, які зберезуться у стратегічній перспективі. Зрозуміло, зазначена обставина свідчить про імовірнісний характер стратегічної конкурентоспроможності, зважаючи на можливі зміни організаційного середовища у майбутньому, проте таке підприємство володіє реальним потенціалом збереження своєї присутності на ринку, отже, і стратегічною конкурентоспроможністю.

Основною ознакою стратегічного потенціалу конкурентоспроможності слід вважати наявність у підприємства стійких конкурентних переваг, кількість і якість яких, забезпечить їхню «стійкість» впродовж стратегічного періоду.

Стратегічним періодом слід вважати час, впродовж якого відбуваються зміни у конкурентному середовищі, які здатні вплинути на фіксацію конкурентоспроможності підприємства даного типу на даному виробничому ринку.

Чинниками зазначених змін є швидкість появи нових конкурентів, здатних суттєво вплинути на склад діючих підприємств на ринку, та якість управлінської діяльності самого підприємства, індивідуалізована характеристика якої свідчать про об'єктивну здатність адаптуватись до змін зовнішнього середовища.

Тривалість стратегічного періоду (T_{cn}) суб'єкта ринку визначається часом, необхідним для створення та початок виробничої діяльності подібного підприємства (t_c) – вплив конкурентів, і середнім часом функціонування (t_ϕ) підприємств подібного типу на даному ринку – відображає адаптивні здатності підприємств:

$$t_c < T_{cn} < t_\phi.$$

Інтервал між зазначеними часовими параметрами і буде відображати тривалість стратегічного періоду:

$$T_{cn} = t_\phi - t_c.$$

За цей період конкурентний ринок може трансформуватись настільки, що загрози існуванню багатьом діючим на ньому підприємствам стануть цілком реальними. Підтвердженням цьому і є врахування середнього часу функціонування підприємств на даному ринку.

Отже, стратегічна конкурентоспроможність відображає імовірнісну перспективну суб'єкта ринку зберігати і реалізувати комплекс конкурентних переваг, що забезпечить його конкурентоспроможність у стратегічному періоді.

Передумовами визнання стратегічної конкурентоспроможності підприємства є:

— характер динаміки беззбиткової діяльності у стратегічному ретроспективному періоді;

— ступенем стійкості конкурентних переваг до негативних змін середовища, яка є якісною характеристикою, що відображає потенціал збереження конкурентоспроможності.

Зазначимо, що беззбитковість діяльності в контексті стратегічної конкурентоспроможності підприємства на виробничому ринку слід розглядати не як граничний показник його рентабельності, що відноситься до ознак інвестиційної конкурентоспроможності. Це ознака збереження перспектив самого існування підприємства на ринку. Лише беззбитковість виробничої діяльності створює умови для подальшого функціонування підприємства, в першу чергу на виробничому ринку.

Стратегічний ретроспективний період не може бути меншим за подвійний стратегічний період. Наявність часу збиткової діяльності підприємства впродовж стратегічного ретроспективного періоду не буде слугувати ознакою його

стратегічної неконкурентоспроможним у разі, коли динаміка рентабельності продукції підприємства буде визнана такою, що прогнозується на стратегічний період.

За наявності ознаки екстраполяційної беззбиткової діяльності підприємства за ретроспективний стратегічний період, необхідно з'ясувати ступінь стійкості його конкурентних переваг, які зможуть нівелювати можливі погіршення умов господарювання.

Кількісна оцінка ступеня стійкості конкурентних переваг пов'язана із складнощами, обумовленими відсутністю прямих параметричних характеристик стійкості конкурентних переваг підприємства. Застосування експертного методу ускладнить організаційну процедуру і не забезпечить об'єктивність оцінки стратегічної конкурентоспроможності підприємства. Рівень довіри до отриманих результатів навряд чи задовольнить серйозного дослідника, оскільки така оцінка буде переважно інтуїтивною, з огляду на складність предмету вивчення.

Запропонована нами раніше методика оцінювання потенціалу стратегічної конкурентоспроможності ґрунтувалась на комплексі показників, що відображують рівень конкурентоспроможності з урахуванням обсягів і рентабельності діяльності підприємств [4, с. 126—132]. Зазначений підхід передбачав диференціацію стратегічної конкурентоспроможності залежно від диференційованих рівнів цих показників. Він має право на існування при комплексному оцінюванні перспектив конкурентоспроможності, але створює помітні складнощі при управлінні її рівнем з причини високої агрегації показника рентабельності. Дуже важко управляти прибутком підприємства, який залежить від безлічі чинників, до того ж з урахуванням стратегічного формату конкурентоспроможності.

Вирішення даної проблеми може бути здійснено на основі ідентифікації опосередкованих ознак ступеня стійкості конкурентних переваг, які мають відповідні параметри виміру. До них можна віднести:

- 1) досягнутий рівень конкурентоспроможності на момент останньої оцінки;
- 2) рівень реалізації підприємством цільових характеристик розвитку, що виявляється в позитивній динаміці досягнутої конкурентоспроможності впродовж стратегічного ретроспективного періоду;
- 3) наявність резервів росту обсягу реалізованої продукції.

Досягнутий рівень конкурентоспроможності є диференційованою характеристикою здатності підприємства досягати конкурентного результату. Підприємства з високою досягнутою конкурентоспроможністю мають значно вищий потенціал збереження присутності на ринку в стратегічній перспективі у порівнянні з тими, хто має нижчі параметри. Крім того, вони мають резерв збереження конкурентоспроможності, якщо зовнішні зміни і внутрішні можливості стануть не сприятливими.

Досягнення цільових характеристик розвитку виявляється у позитивній динаміці досягнутої конкурентоспроможності за ретроспективний стратегічний період.

Позитивна ретроспективна динаміка характеризується наявністю чіткої зростаючої тенденції досягнутої конкурентоспроможності ($r > 0,75$ з лінією тренду).

Резерви росту обсягу реалізованої продукції мають формати виробничого і ринкового потенціалу. Виробничий потенціал (ΔV_{ϕ}) відображає потенціал зростання обсягу виробництва продукції підприємством за умови повного використання його потужності:

$$\Delta V_{\phi} = V_{\phi_{max}} - V_{\phi_{ф}},$$

де $V_{\phi_{max}}$ — потужності підприємства;

$V_{\phi_{ф}}$ — фактичний обсяг виробленої продукції.

Ринковий потенціал (ΔV_p) відображає відносну можливість зростання обсягу реалізованої продукції у результаті зниження її ціни до рівня, що забезпечує беззбитковість діяльності підприємства:

$$\Delta V_p = V_p / I_{цб} - V_p,$$

де V_p — обсяг реалізованої продукції;

$I_{цб}$ — індекс ціни до рівня беззбитковості.

Значимі обсяги виробничого і ринкового потенціалу, що мають стратегічний характер, визначаються середнім розмахом варіації по обсягу виробленої/реалізованої продукції підприємством по роках ретроспективного стратегічного періоду.

У процесі прикладного аналізу потенційної ринкової конкурентоспроможності слід звертати увагу на рівень використання наявної потужності підприємства і коригувати можливий обсяг зростання реалізованої продукції у результаті зниження її ціни до рівня беззбитковості. У реальних умовах така проблема виникає украй рідко, оскільки резерв зростання обсягу реалізації за рахунок зниження ціни зазвичай менший за резерв використання потужності підприємства. Крім того, наявні перехідні запаси готової продукції, як правило, суттєво зменшують імовірність виникнення проблеми нестачі потужності.

Сукупність визначених оціночних характеристик стратегічної конкурентоспроможності підприємства представлено на рис. 1.

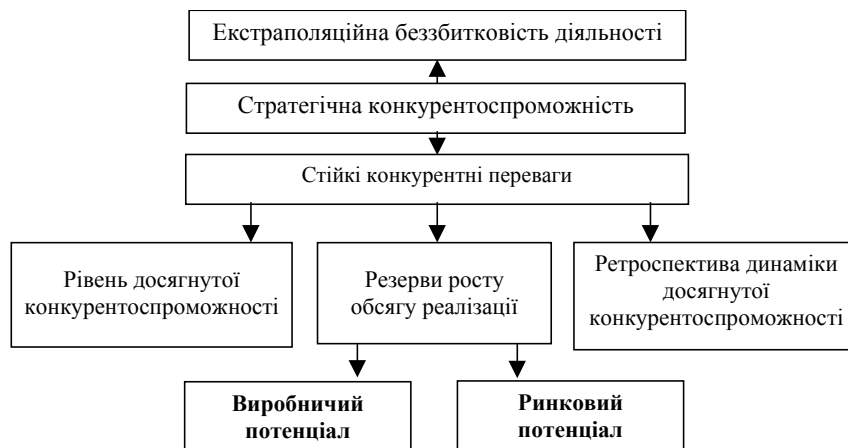

Рис. 1. Оціночні характеристики стратегічної конкурентоспроможності

За наявності даних про складові стратегічної конкурентоспроможності суперників, остання може мати диференційований характер за такими оціночними показниками:

- досягнута конкурентоспроможність;
- темп зміни досягнутої конкурентоспроможності;
- рівень виробничого потенціалу;
- рівень ринкового потенціалу.

Мірилом диференціації стратегічної конкурентоспроможності в режимі «висока», «низька» виступають середні значення даних показників по ринку.

1. Коефіцієнт стратегічної конкурентоспроможності за рівнем досягнутого рівня конкурентоспроможності ($K\delta_k$). Зазначимо, що розрахунок здійснюється тільки по підприємствах з досягнутою конкурентоспроможністю вище середнього по ринку – складова ознака стратегічної конкурентоспроможності:

$$K\delta_k = K\delta_i^e : K\delta_c^e,$$

де $K\delta_i^e$ – досягнута конкурентоспроможність i -го підприємства;

$K\delta_c^e$ – середньо прогресивний рівень досягнутої конкурентоспроможності по підприємствах ринку.

2. Коефіцієнт стратегічної конкурентоспроможності за темпом зміни досягнутої конкурентоспроможності (Km_z):

$$Km_z = Tr_i : Tr_c,$$

де Tr_i – темп зміни досягнутої конкурентоспроможності i -го підприємства;

Tr_c – середній темп зміни досягнутої конкурентоспроможності по підприємствах ринку.

3. Коефіцієнт стратегічної конкурентоспроможності за рівнем виробничого потенціалу ($K\nu_e$):

$$K\nu_e = \Delta V\nu_i : \Delta V\nu_c,$$

де $\Delta V\nu_i$ – виробничий потенціал i -го підприємства;

$\Delta V\nu_c$ – середній виробничий потенціал по підприємствах ринку.

4. Коефіцієнт стратегічної конкурентоспроможності за рівнем ринкового потенціалу ($K\nu_p$):

$$K\nu_p = \Delta Vp_i : \Delta Vp_c,$$

де ΔVp_i – ринковий потенціал i -го підприємства;

ΔVp_c – середній ринковий потенціал по підприємствах ринку.

На основі визначених показників можна здійснити інтегральну оцінку стратегічної конкурентоспроможності.

Інтегральна оцінка стратегічної конкурентоспроможності (Kc) характеризує її диференційований рівень, який використовують при визначенні стратегічних перспектив підприємства або ступеня стратегічної небезпечності конкурентів:

$$Kc = \sqrt[4]{K\delta_k \cdot Km_z \cdot K\nu_e \cdot K\nu_p}.$$

Високий рівень інтегральної стратегічної конкурентоспроможності відповідає такій умові:

$$Kc > 1.$$

Зазначимо, що інтегральне оцінювання стратегічної конкурентоспроможності має обмежену доцільність використання, що обумовлена неможливістю застосування отриманих результатів при виборі відповідних управлінських рішень. Наявність зазначеної кількісної оцінки дозволяє отримати лише відносну комплексну характеристику стратегічної конкурентоспроможності підприємств-конкурентів. Для прийняття рішень щодо «відстаючих ланок», необхідно керуватись дезінтегрованими показниками, які можуть бути об'єктами управління. Для їхнього комплексного аналітичного оцінювання можна застосувати матричний метод, що дозволяє отримати якісну характеристику її конфігурацій на основі диференціації рівнів складових у режимі в — «високий», н — «низький».

Так, наприклад, за конфігурації показників стратегічної конкурентоспроможності $K\delta k^e$, Kmz^H , Knv^H , Knp^e , можна зробити такий аналітичний висновок. Високий досягнутий рівень конкурентоспроможності ($K\delta k^e$) має уповільнюючу тенденцію (Kmz^H). Рівень ринкового потенціалу, що відображає резервні можливості реалізації більшого обсягу продукції, – високий (Knp^e), проте, обмежені виробничі можливості (Knv^H) не дозволяють реалізувати ринковий потенціал. Отже, підприємство має стратегічну перспективу в разі розширення виробничої бази, що позитивно відобразиться на динаміці досягнутої конкурентоспроможності.

Важливою додатковою ретроспективною характеристикою стратегічної конкурентоспроможності слугує коефіцієнт конкурентного досвіду (Kkd):

$$Kkd = t\phi, i : Tcn,$$

де $t\phi, i$ – період функціонування досліджуваного підприємства, років.

Він відображає рівень відповідності фактичного періоду конкурентоспроможності даного підприємства тривалості стратегічного періоду, визначеного для даного ринку чи сфери діяльності.

Даний показник має досить високий рівень об'єктивності. Дуже часто, навіть у динамічному середовищі, значимість інерційного розвитку недооцінюється. Його наявність має беззаперечну більше значимість у порівнянні з будь-якими прогностичними характеристиками, що ґрунтуються на передбаченнях, які не мають під собою ретроспективного підтвердження. Тому наявність значимого попереднього періоду конкурентоспроможності з високим рівнем вірогідності буде свідчити про можливість її збереження у стратегічній перспективі. Коефіцієнт конкурентного досвіду може бути альтернативним оціночним показником стратегічної конкурентоспроможності підприємства в разі відсутності інформаційної бази для розрахунку показників по наведеній вище методиці.

Висновки. Стратегічна конкурентоспроможність відображає імовірнісну перспективну суб'єкта ринку зберігати і реалізувати комплекс конкурентних переваг, що забезпечить його конкурентоспроможність у стратегічному періоді.

Передумовами визнання стратегічної конкурентоспроможності підприємства є характер динаміки його беззбиткової діяльності у стратегічному ретроспективному періоді та ступінь стійкості комплексу конкурентних переваг.

Стратегічним періодом слід вважати час, упродовж якого відбуваються зміни у конкурентному середовищі, які здатні вплинути на фіксацію конкурентоспроможності підприємства даного типу на даному виробничому ринку.

Основними оціночними показниками стратегічної конкурентоспроможності слугують досягнутий рівень конкурентоспроможності на момент останньої оцінки, темп її зміни, рівень виробничого та ринкового потенціалу.

Для комплексного аналітичного оцінювання стратегічної конкурентоспроможності можна застосувати інтегральний і матричний методи. Останній дозволяє отримати якісну характеристику її конфігурацій на основі диференціації рівнів її складових.

Література

1. *Ансофф И.* Стратегическое управление: Пер. с англ. – М.: Экономика, 1989. – 519 с.
2. *Портер М.* Конкуренция / Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс». – 2006. – 806 с.
3. *Рохчин В.Е., Ветрова Е.Н., Полянский А.В.* Управление стратегической конкурентоспособностью промышленного предприятия на основе развития его потенциала / под редакцией д-ра экон. наук, проф. А.Е. Карлика. – СПб. : Изд-во СПбГУЭФ, 2012. – 262 с.
4. *Смолін І.В.* Стратегічна конкурентоспроможність підприємства: змістовні імперативи та критерії оцінювання / І.В. Смолін // Стратегія економічного розвитку України. – 2015. — №36. — С. 126—137.
5. *Фатхутдинов Р.* Стратегическая конкурентоспособность и экономика России // Общество и экономика. — №1. – 2003 — С. 31—43.
6. *Шпанко А.* Про сутність поняття «стратегічна конкурентоспроможність» // Економіка України. — 2007. — № 6. — С. 45—49.

References

1. *Ansoff I.* Strategicheskoe upravlenie: Per. s angl. — Moscow: Ekonomika, 1989.
2. *Porter M.* Konkurencija. Per. s angl. — Moscow: Izdatel'skij dom «Vil'yams», 2006.
3. *Roxchin V.E., E.N. Vetrova, and A.V. Polyanskij.* Upravlenie strategicheskoy konkurentosposobnost'yu promyshlennogo predpriyatiya na osnove razvitiya ego potentsiala. Edited by A.E. Karlik. — St. Petersburg: SPbGUE'F, 2012.
4. *Smolin I.V.* "Strategichna konkurentospromozhnist' pidpriyemstva: zmistovni imperatyvy ta kryterii'i' ocinjuvannja." // Strategija ekonomichnogo rozvitku Ukraini, no. 36 (June 2015): 126—137.
5. *Fatxutdinov R.* "Strategicheskaya konkurentosposobnost' i e'konomika Rossii." // Obshhestvo i e'konomika 1 (2013): 31—43.
6. *Shpanko A.* "Pro sutnist' ponjattja "strategichna konkurentospromozhnist'". // Ekonomika Ukrai'ny 6 (2007): 45—49.

АНАЛИТИЧЕСКАЯ ПАРАМЕТРИЗАЦИЯ СТРАТЕГИЧЕСКОЙ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ПРОДУКЦИОННО-ПРОИЗВОДСТВЕННОМ РЫНКЕ

Смолин И. В., доктор экон. наук, проф.
кафедры стратегии предприятий, ГВУЗ
«Киевский национальный экономический
университет имени Вадима Гетьмана»
Дринь О.Я., канд. экон. наук, генеральный
директор ООО «Эйч Ти Украина»

Аннотация. Представлено авторское виденье сути стратегической конкурентоспособности предприятия и определены признаки ее проявления. Доказана необходимость временной конкретизации стратегической конкурентоспособности субъекта рынка на основе определения длительности стратегического периода. Обоснованы методические подходы к определению длительности стратегического периода в исследуемой сфере деятельности.

Предложена система оценочных показателей стратегической конкурентоспособности предприятия на производственно-производственном рынке, которая объединяет статические и динамические характеристики его конкурентного положения. Разработана методика оценивания стратегической конкурентоспособности, которая основывается на интегральном и матричном подходах. В условиях ограниченности информационной расчетной базы, предложен альтернативный показатель оценивания стратегической конкурентоспособности, полученный на основе параметризации понятия конкурентного опыта предприятия.

Ключевые слова: стратегическая конкурентоспособность, стратегический период, показатели конкурентоспособности.

ENTERPRISE'S STRATEGIC COMPETITIVENESS ANALYTICAL PARAMETRIZATION ON INDUSTRIAL MARKET

Ihor V. Smolin, Doctor of Economics,
Professor of the Department of Enterprise
Strategy, HSE "Kiev National Economic
University Vadim Getman's Schools"
Oleh Ya. Drin, Ph.D., General Director of
LLC "H Ti Ukraine"

Abstract. Author's vision of enterprises strategic competitiveness essence and defined features of it's manifestation is presented. Necessity of strategic competitiveness time specification of the market subject based on strategic period defining is proved. Methodical approaches to determining strategic period length in the tested business area is grounded.

The system of enterprises strategic competitiveness performance indicators on industrial market is proposed which combines it's competitive position's static and dynamic characteristics. The method of strategic competitiveness evaluation is developed based on integer matrix approaches. Alternative criteria of strategic competitiveness based on the parameterizing of enterprise's competitive experience with limited access to information base is presented.

Keywords: strategic competitiveness, strategic period, competitiveness indicators.